

ZBORI

REVIJA · NOVE
ZBOROVSKÉ · GLASBE

UREJUJE

ZORKO PRELOVEC

1929

LETNIK V · ŠTEV. 4

Ustanovljeno leta 1889.

Mestna hranilnica ljubljanska

(GRADSKA ŠTEDIONICA)

Ljubljana
Prešernova ulica št. 3

Stanje vložnega denarja nad 365 milijonov dinarjev.

Sprejema vloge na hranilne knjižice kakor tudi na tekoči račun, in sicer proti najugodnejšemu obrestovanju. Hranilnica plačuje zlasti za vloge proti dogovorjeni odpovedi v tekočem računu najvišje mogoče obresti.

Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kot kjerkoli drugod, ker jamči zanje poleg lastnega hranilničnega premoženja še mesto Ljubljana z vsem premoženjem ter davčno močjo. Vprav radi tega nalagajo pri njej sodišča denar nedoletnih, župnijski uradi cerkveni in občine občinski denar.

Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ v naši hranilnici, ker je denar tu popolnoma varen.

Poštne hranilnice račun št. 10.533

Telefon št. 2016

GLASBENO KNJIŽEVNA PRILOGA

Izhaja vsak drugi mesec

Urejuje Zorko Prelovec, upravlja Joško Jamnik, izdaja in zalaga pevsko društvo «Ljubljanski Zvon», tiska Delniška tiskarna, d. d. v Ljubljani (predstavniki Miroslav Ambrožič), vsi v Ljubljani / Naročnina na «Zbore» za državo SHS 50 Din, za Italijo 25 lir, za Češkoslovaško 30 Kč, za Ameriko poldrugi dolar / Natis člankov dovoljen le z navedbo vira

Gustav Strniša:

Voznik

Solnce seva;
na cesti voznik,
bič odmeva,
škripanje in krik.

Človek razpreda,
misi, skrbi:
«Lepa je Breda
sosedova hči.

Sivi vol gleda:
nebo se seseda —
megla teži,
oje ječi.

Pa nimam konjiča,
da k nji pohiti;
le sivca — voliča
in žalostne dni.»

Solnce seva;
na cesti voznik,
bič odmeva,
škripanje in krik.

Danilo Gorinšek:

Na vasi

Dekleta se že zbirajo,
na vasi sanja mrak,
dekleta mrak odstirajo,
tak je njih spev sladak.

Pa fantje v vas privriskajo,
že temna noč molči,
dekleta jim odvriskajo:
to pólje mlada kri.

Zavriskal ž njimi bi na glas,
a je srce mi vztrepetalo,
za ves ta božji žar in kras
se mi ta hip je zbalo.

Prof. Vasilij Mirk (Maribor):

Še nekaj o Tržaški Glasbeni Matici

Poročilo, ki sem ga doslej podal o tržaški Glasbeni Matici, o njenem napornem delovanju v jasnih in temnih dneh, o njenem razvoju in propadanju, bi bilo nepopolno, ako ne omenim in osvetlim še par važnejših momentov njenega življenja.

Predvsem je po pomoti izostalo poročilo o uvedbi posebnih tečajev za vzgojo zborovskega naraščanja. V povojnem času je pevskim društvom in cerkvam na deželi jelo primanjkovati glasbenih vodij. Učitelji, ki so marsikje hvalevredno vršili to važno prosvetno službo, so se bili izselili ali pa jih je vlada premestila, zlasti v poznejših letih, v stare italijan-

ske pokrajine, domačinov pa, ki so mogli stopiti na njihovo mesto, je bilo bore malo. Zato so se društva ponovno obračala do svoje kulturne centrale, t. j. do društva «Prosvete» v Trstu in do tržaške Glasbene Matice s prošnjo za pošiljanje zborovodij in organistov. Takim prošnjam se je moglo seveda ugoditi le v nekaterih primerih in še to le za kraje, ki so bili predaleč od Trsta. Da se tem nedostatom odpomore vsaj za prvo silo, sta sklenili obe omenjeni društvi ustanovitev posebnega zborovodskega tečaja, ki se je otvoril jeseni l. 1924. in z namenom, da se v njem čez zimse mesece šolajo nadarjenejši kmečki mladeniči iz tržaškega Krasa in Istre v najvažnejših predmetih, kakor so klavirski pouk, elementarna glasbena teorija, petje v zboru, nekaj harmonije in zborovodstvo. Tečaj je bil pač potreben tudi iz drugih vzrokov: pot na orglarsko šolo v Ljubljani je bila našim ljudem zaprta, italijanski glasbeni zavodi v Trstu pa niso vodili tečajev te vrste. Tako se je zglasilo, po večini iz bližnjih krajev, ugledno število dobro razpoloženih fantov, ki so obiskovali zborovodski tečaj kljub velikim žrtvam. Vodja jim je bil sam ravnatelj Šonc, učila sta poleg njega še zrelejši učenec Glasbene Matice, Stanko Malič in učitelj Franc Venturini. Tečaj je obstojal tri leta, to je do razida društva samega. Za pripravljanje podeželskih organistov je Glasbena Matica stopila v dotiko tudi s škofijskim ordinarijatom v Trstu, ker je nameravala organizirati tečaj v smislu vseh cerkvenih potreb, vendar splošne neugodne okoliščine in nerazumevanje cerkvenih krogov so ovirale vsako tozadevno akcijo. Tečaj pa je v kratkem času svojega obstoja vendar nekaj nudil in dežela ga bo, ravno radi cerkvenega petja, še najbolj pogrešala.

Moje poročilo kot tako bi mnogo pridobilo tudi z navedbo konkretnjših statističnih podatkov. Žal, v tem oziru sem, za enkrat vsaj, brez moči. Za prvo društveno leto služijo podatki v letnem poročilu ljubljanske Glasbene Matice iz leta 1910., za nadaljnja leta do vključno 1920./21. pa oni dve poročili, ki sem jih sestavil svoječasno in od katerih se nahaja vsaj po en izvod tudi v arhivu ljubljanske Glasbene Matice. V njih govore števila učencev, podrobni programi vseh koncertov in tako zvanih produkcij, oziroma šolskih glasbenih večerov, delovanje posameznih učiteljev itd. jasno o volji in sili, ki sta vodili društvo po težavni poti k vzvišenemu cilju. Za zadnjih šest let društvenega življenja pa mi ni dano, da pridem do potrebnih virov, ki bi še edini mogli modificirati kakšno mojo bolj aproksimativno izrečeno kalkulacijo. Mogel bi pa ravno radi popolnosti poročila in iz pijetete do dotičnikov navesti še nekaj drugega, namreč imena onih zaslužnih naših

74/1953

družin, ki so dajale glasbeni šoli sobe in klavir brezplačno skozi dolga leta na razpolago, toda iz umljivih razlogov bi jim s tem vse prej kot ustregel. Na splošno, s tem svojim poročilom nimam namena podati izčrpno sliko o tržaški Glasbeni Matici; hotel sem le fiksirati vse tiste momente, ki so v njenem razvoju igrali važno vlogo in ji dali značilno obeležje, zato da morejo zainteresenti vedno pravilno ceniti in soditi.

Naši skladatelji

Mihelčič Alojzij se je rodil v Harijah na Kranjskem dne 3. marca 1880. Glasbene nauke je prejel v ljubljanski orglarski šoli, nato je služboval kot organist in pomožni učitelj na zasilni šoli v Štangi, pozneje je deloval kot župan in pevovodja ter deželni poslanec v Metliki, sedaj je v Celju veletrgovec z vinom in župan celjske okolice. Bavi pa se še vedno z glasbo. Napisal in izdal je mnogo cerkvenih skladb, štiri venčke narodnih pesmi itd. «Cerkveni glasbenik» je objavil 25 njegovih skladb, Gerbičeva «Glasbena Zora» 1 skladbo, «Pevce» pa tri. Mihelčičeve skladbe so preproste, domače in so se med našimi zbori po deželi povsod priljubile.

Zgodovina pevskih društev

MARIBORSKA GLASBENA MATICA.
(1919—1929.)

Po razsulu stare Avstrije se je vsepovsod pojavilo veselo narodno vrvenje. Tudi Slovencem je enkrat zasijalo solnce svobode. Med prvimi patrijotičnimi društvi, ki so vzklila v tem času in si nadela idealen namen, da med poprej zanemarjenim in teptanim slovenskim ljudstvom dvigajo narodno zavest, je tudi največje mariborsko kulturno društvo, Glasbena Matica. Z istimi smotri kakor prejšnja Filharmonija je brez hrupa zasedla njeno mesto in goji kakor ljubljanska Glasbena Matica tri sestavne koncentrično vodene panoge, ki tvorijo celoto. To so: Matična šola, pevski zbor Glasbene Matice in društveni orkester. Po starosti je pevski zbor prvi. Ta se je sestel pred prevozom zemeljskih ostankov Zrinskega in Frankopana in jih pozdravil na meji osvobodjene domovine. Ti pevci so bili nekak kader današnje Glasbene Matice.

Pod predsedstvom višjega sodnega svetnika Franca Posege se je ob tej priliki osnoval pripravljalni odbor in pripravil teren za današnje Glasbena Matico. Idejo pa, da se ustanovi po vzorcu ljubljanske Glasbene Matice tudi v Mariboru sličen muzični zavod, je sprožil neumorni kulturni delavec, znani naš komponist Oskar Dev. Njegova ideja je našla vsestransko živahen odmev, seme je padlo na rodovitno zemljo, vse je pozdravljalo novo kulturno društvo, podpiralo ga z denarnimi prispevki in so mu, kakor kaže slika prvega odbora, kumovali najboljši mariborski narodnjaki pri krsfu. Zibel je tekla, otrok je bil zdrav. Na šolo so naglo iz Češkoslovaške poklicali prvovrstno šolsko osebje in okrog Matice se je začela zbirati ukaželjna mladina. Matica je postala res matica. Število njenih učencev raste od leta do leta. Seveda je tudi ona preživela težke življenske krize. Toda z nesebično požrtvovalnostjo njenih voditeljev in resno pomočjo mariborskega občinstva je srečno prebolela vse otroške bolezni. Brez težkoč seveda tudi danes ni. Podpira pa jo po možnosti mestna občina, oblast, država in zelo velika množica naklonjenega meščanstva; upajmo le, da se ji ne bo nikdar več treba bati za življenski obstanek.

Danes obiskuje okroglo 300 učencev šola Glasbene Matice v Mariboru. Od teh je priredilo 150 gojencev višje stopnje dne 8. maja v proslavo desetletnice matičnega instituta samostojni koncert vokalne in orkestralne vsebine. — Na čelu Glasbene Matice so stali v prvih desetih letih dr. Rudolf Ravnik, Oskar Dev in gimn. ravn. dr. Josip Tominšek.

Drugi važni del Glasbene Matice je njen pevski zbor. Tekom deset let je imel zbor slučajno tudi tri dirigente in tri predsednike. Pevski zbor je prvi dirigiral Oskar Dev, nato Fran Topič, od leta 1925. pa ga vodi sedanji ravnatelj Glasbene Matice Josip Hladek-Bohinjski. Pevski zbor je proizvajal tekem deset let svojega obstanka 18 samostojnih koncertnih programov, razen tega pa še nebroj pesmi in skladb, ki jih je popeval ob vseh mogočih priložnostih v Mariboru in izven. Pel je skoraj povsod, kjer je bila le kaka večja dvorana, in je z vso častjo zastopal našo pesem v Beogradu, Novem Sadu, Osijeku, Baslu, Curihu, Luzernu in Inomostu. Dvakrat je koncertiral tudi v Ljubljani.

Danes sestoji zbor iz 86 aktivnih članov, ki je nastopil s svojim najnovejšim sporedom dne 9. maja ob priliki razvitja društvenega prapora. Dosedanji predsedniki pevskega zbora so bili Drago Humek, Drago Štefin in Janko Arnuš.

Najtežje stališče pa ima gotovo orkestralni del Glasbene Matice, ki se skozi vsa leta sem vije v smrtnih krčih. Najbrže pa tudi drugod ni nič bolje. Muziki morajo tudi živeti in gredo seveda za kruhom po svetu, brez muzikov pa tudi najboljši dirigent ne more pokazati svojih zmognosti. Tudi sedanji ravnatelj ne. Predsedniki orkestralnega dela Glasbene Matice so bili dr. C. Kraševac, dr. L. Valjavec, dr. Ivan Dernovšek in sod. svet. Zemljič. Toliko o desetletnem delu Glasbene Matice v Mariboru, ki je vsekakor lahko ponosna na svoje uspehe. Za bodočnost ji kličemo: Vivat, crescat, floreat!

I. A.

Iz naših organizacij in društev

Desetletnica «Sloge». Izmed ljubljanskih godbenih društev uživa narodno-železničarska godba «Sloga» med ljubljanskim kakor tudi podeželskim prebivalstvom zelo dober sloves. Zato tudi vsa naša javnost s prav toplimi simpatijami spremlja njen jubilej, daši ga društvo samo praznuje preskromno spričo svojih presenetljivo lepih uspehov tekem desetih let obstoja. V društveni dvorani v ljubljanskem dvoru se je vršilo slavnostno zborovanje, ki je bilo prav častno obiskano. Zaslužni predsednik, postajenačelnik Avgust Ludvik, je toplo pozdravil vse navzoče in nato v toplo zaokroženem govoru podal kratek pregled društvenega dela in prizadevanj v glasbeni umetnosti. Društvo premore danes izvrsten in številen pevski zbor, močno godbo na pihala, čvrst orkestralni odsek in lastno društveno glasbeno šolo — vsekakor močni dokazi visoko aktivne bilance prvega desetletja, ob čigar zaključku je «Sloga» pod vodstvom svojega neutrudnega zborovodje in kapelnika Herberta Svetla vsega uvaževanja vreden faktor našega glasbenega življenja. V imenu UJNŽB je slavnostni občni zbor pozdravil Zupan z daljšimi izvajanjem, na kar so sledile čestitke raznih pevskih in glasbenih organizacij. Ob pol 19. se je v «Zvezdi» vršil slavnostni promenade koncert godbe društva «Sloge». Zelo številno navzoče občinstvo je s pravim užitek sledilo izvajanim točkam pestrega sporeda in je kapelniku Svetlu prirejalo tople ovacije.

Iz ljubljanskih pevskih društev. Med počitnicami so skoro vsa ljubljanska pevska društva (menda z edino izjemo pevskega društva Krakovo-Trnovo) počivala. Sedaj se pa pevski zbor Glasbene Matice že pripravlja za proslavo 120letnice ustanovitve Ilirije in za decembra meseca nameravano koncertno turnejo po Franciji. Pevsko društvo «Ljubljanski Zvon» namerava proslaviti 25letnico svojega obstoja s slavnostnim koncertom spomladi prihodnjega leta. Glasbeno društvo «Ljubljana» je uspešno nastopilo s samostojnim koncertom na orlovskem zletu v Pragi. Narodno-železničarsko glasbeno društvo «Sloga» in pevsko društvo «Slavec» sta tudi že začela s pevsкими vajami. Vsem želimo v prihodnji sezoni čim lepšega razmaha v prosep naše zborovske glasbe!

Koncert šmartenskega «Zvona». Pred nedavnim je šmartenski koncert «Zvona» zopet potrdil dejstvo, kako močno je razvita pri nas pevska misel. «Zvonovega» koncerta se niso udeležili samo domačini Litijčani in bližnji okoličani, nego so na prireditve prišli tudi Zagorjani, celokupen moški zbor trboveljskega «Zvona» in zastopniki Pevske župe iz Ljubljane. Sokolova dvorana je bila premajhna, da bi

mogla sprejeti vso publiko med svoje stene. Prireditev in spored sta znova utrdila sloves šmartenske pevske družine, ki zaključuje letos že četrto desetletje svojega obstanka. Pod taktirko šolskega upravitelja Maksa Kovačiča je izvajala močna pevska četa vse pesmi dovršeno, kolikor se da to s podeželskimi pevci sploh doseči. Najbolje so se odrezali z Adamičevo «Kresovale tri devojke», Jerebovo «Pelin rožo» pa so morali ponavljati. Aplavz, ki ga je doživel «Pelin», naj bo prisotnemu skladatelju v podžig, da zastavi še in še svoje spretno pero. Spored je obsegal več moških, ženskih in mešanih zborov, pestrost pa so povzdignili še solo- in dvospevi samih domačih moči. S solotočkami so nastopili Tinček Mandelj, ki je prednašal Prohaskovo «Poslednjo moč»; Anica Podlogarjeva je zapela z občutkom Pavčičevo «Pastirico», domači učiteljici Milica Grumova in Poljančeva pa sta morali Gerbičev dvospev «Pomladni klic» na navdušeno zahtevo publike ponoviti. Predsednik «Zvona», Ferdo Tomazin, je pozdravil ob koncu številne prijatelje šmartenčanov, orisal je nadalje vse faze domačega zbora in je ugotovil lep uspeh svojega članstva. Po globoko zasnovanem govoru Tomazina je spregovoril še v imenu Ljubljanske pevske župe Premelč, ki je čestital «Zvonu» kot njegov bivši pevovodja k lepemu uspehu. K zaključku naj omenim samo to: «Zvon» ima zelo pridno pevsko družino, ki jo trdno družijo veselje do lepe slovenske pesmi. Vemo, da bomo čuli po zaslugi Kovačiča ob bližnji proslavi štiridesetletnice «Zvona» zopet tako pester spored in da bo zdramil ta koncert tudi našo litijsko «Lipo» k življenju. Po koncertu se je razvila živahna zabava, h kateri so pripomogli posebno Mollovi pevci iz Trbovelj, ki so utrdili svoj dober sloves. Za deželo, kjer so tako lepe kulturne prireditve redke, je bila prireditev vsekakor velik dogodek. Le dajte nam še več sličnih!

Pomladni koncert Glasbenega društva v Kočevju. V redko vrsto izvenljubljskih pevskih društev, ki redno delujejo, prirejajo koncerte, nastopajo na velikih pevskih koncertih v Ljubljani, štejemo upravičeno pevski zbor Glasbenega društva v Kočevju, ki po prizadevanju svojega predsednika Božidarja Betrianija in idealnega svojega pevovodje Mirka Trosta s svojimi nastopi dosega vedno lepše uspehe. Lansko leto je bilo društvo v rahli krizi, letos pa je zopet s smotrenim in složnim delom na pomladnem koncertu, ki se je vršil pred kratkim v dvorani hotela «Trst», pokazalo uspehe svojega prizadevanja. Spored koncerta je obsegal nekaj skladb starejšega datuma iz «Novih akordov» in Matičnih izdaj, večina skladb (osem) pa je bila iz «Zborov» in izdaj pevskega društva «Ljubljanski Zvon». Društveni zbor šteje 52 pevcev in pevk (11 sopranov, 6 altov, 6 tenorjev in 9 basov) z razmeroma dobrim glasovnim materialom. Zbor še ni popolnoma vpet, ker je zadnje čase pristopilo vanj več novincev. V splošnem je bilo prednašanje pesmi lepo, dinamika upoštevana. Spored je v dokaj kratkem času vestno naštudiral in ga vodil pevovodja Trost, ki zasluži za svoje napore delo toplo zahvalo. Moškemu zboru so se posrečile Prelovčeva delavska himna «Slava delu!» (v tempu nekoliko prepočasna) in dr. Schwabova «Slanica», v mešanem zboru so posebno ugajale Jerebova «Črn mož», ki so jo morali ponoviti, dalje Pavčičevi «Zdravica» in «Lenka» s spremljevanjem klavirja. Na koncertu je nastopila kot solistka priznana mezosopranistka Helena dr. Rajhova z arijo iz Verdijevega «Trubadurja», arijo Dalile iz Saint-Saensa opere «Samson in Dalila» ter s Pavčičevimi Mehurčki iz «Cicibana». Solistka ima obsežen, zlasti v višini in nižini prijetno zvonec glas ter je pokazala v vseh treh pesmih, med katerimi so doživeli Mehurčki največ priznanja in aplavza, izredno rutino. V Olgi Luzarjevi je imela verzirano klavirsko sprem, ljevalko, ki pa ji je bil, žal, na razpolago slab instrument. Obisk koncerta ni bil zadovoljiv in je pokazala zlasti Kočevska inteligenca prav malo zanimanja za trudapolno delo Glasbenega društva. Hvalevreden pa je bil številni poset kočevske srednješolske mladine in tudi poslušalcev druge narodnosti na koncertu ni manjkalo. Moralnemu uspehu koncerta bi bili privoščili še gmotnega. Naj se agilno vodstvo društva in priden zbor ne ustrašita težke poti do zaželjenega cilja in naj vztrajata neumorno dalje!

Z. P.

Celjsko pevsko društvo v Celju je dostojno proslavilo 35letnico svojega obstoja z dvema koncertoma, prvič dne

8. junija t. l. v Celju, drugič dne 25. junija t. l. v Laškem. Spored je sestavil, ga naštudiral z veliko vnmemo in požrtvovalnostjo društveni pevovodja Pec Šegula, pod čigar vodstvom zbor Celjskega pevskega društva hvalevredno napreduje. Obakrat je izvajal umetne skladbe dr. B. Ipvavca, E. Adamiča, A. Lajovca, dr. A. Schwaba in St. Mokranjca, ter ruske, hrvatske in slovenske narodne pesmi, med katerimi so vzbudile posebno pozornost tri dr. A. Schwabove prleške narodne za mešani zbor s spremljevanjem harmonik (iz «Zborov»). Oba koncerta sta imela hvaležne poslušalce.

Občni zbor Glasbenega društva v Hrastniku je bil pred dnevi v Narodnem domu. Agilni pevovodja Čander je obširno poročal o društvenem delovanju tekom desetih let. Glasbeno društvo je priredilo v tem času devet lepo uspešnih koncertov in več iger s spremljevanjem petja in orkestra. Pred ustanovitvijo Glasbenega društva leta 1919. je delovalo v Hrastniku že več pevskih zborov, ki pa niso zasledovali zgolj umetniškega cilja, temveč tudi politične smotre. Zato so se ti zbori kmalu razbili. Leta 1919. pa se je ustanovilo sedanje Glasbeno društvo z namenom, razširjati zgolj glasbeno umetnost med ljudstvom. Vendar stalež članstva ni bil nikoli tako stabilen, da bi se mogli udeležiti tekme «Zveze pevskih društev» v Ljubljani. Stanje članstva se je gibalo med 50 do 70. Sklenilo se je proslaviti desetletnico Glasbenega društva na svečan način. Zato se vabijo novi pevci, posebno basisti k sodelovanju. Z malimi spremembami je izvolil občni zbor dosednji odbor z inž. Persoglio na čelu.

Pevsko društvo «Zora» na Ježici pri Ljubljani je praznovalo poletni desetletnico svojega obstoja z lepo pevsko prireditvijo, na kateri je sodeloval društveni mešani zbor in pevski društvi «Krakovo-Trnovo» ter «Cankar» iz Ljubljane. Namestnik staroste Ljubljanske župe J. P. D. dr. A. Švigelj je društvu čestital z lepim nagovorom in je izročil diplome zaslužnim društvenim članom in podpornikom. Na zabavi po koncertu je neumorno svirala godba narodno-železničarskega glasbenega društva «Sloga».

Pevski zbor Citalnice v Slovenski Bistrici je oživel. Mesto pevovodje je prevzel upravitelj Miloš Tajnik in upamo, da se mu posreči v svoj pevski krog privabiti vse Slovenjebistriške pevce in pevke.

Mariborska Glasbena Matica je 10letnico svojega obstoja proslavila s slavnostnim zborovanjem, blagoslovitvijo novega prapora in dvema koncertoma. Na predvečer slavnosti so koncertirali gojenci društvene glasbene šole, drugi dan novi in nekdanji zbor ter orkester. Zlasti drugi koncert je po poročilih mariborskega «Večernika», «Jutra» in «Mariborer Zeitung» imenitno uspel in podal dokaz napredka zbora od ustanovitve do letošnjega jubileja. Tembolj ker je spored slavnostnega koncerta prinesel večinoma nove, še neizvajane skladbe, predvsem dve daljši, tehtnejši deli skladatelja Vasilija Mirka «Golgato» za mešan zbor in orkester ter «Mornarsko» za moški zbor. Kritika trdi, da sta obe deli epohalni, moderni v izrazu, pestri v harmoniji in motivično karakteristični. Ravnatelju J. Hlađeku se je posrečilo obe skladbi spraviti do zaslužene veljave in ž njim je tudi lahko ponosen pevski zbor Glasbene Matice, da je izvedel svojo težko nalogo častno. — Ženski zbor se je postavil z E. Adamičevo «Kato», ki je kontrapunktično zanimivo delo. Posebno učinkovita sta drugi in zadnji del. Solistinja, po dve za vsak glas so se odlikovale. Adamič je bil zastopan še z dvema živahnima mešanima zboroma: «Predi, le predi» in «Lepa Jana». — Glasbena Matica je hotela ob desetletnici počastiti tudi svojega ustanovitelja Oskarja Deva s tem, da je postavila na spored dve njegovi prijetno harmonizirani koroški narodni: «Strašno grmi in se bliska» in «Vigred», ki jih je mešani zbor izvrstno odpel. — Moški zbor je izvajal še I. pl. Zajčevu «Pod prozorom» z orkestrom in s solistom Fr. Neraličem. Poročevalec zaključuje oceno s sledečimi besedami: «Ravnatelj Hlađek je v danih razmerah in velikih težavah naštudiral vse skladbe prav dobro... Zbor pa bi bil lahko mnogoštevilnejši, ako ne bi bilo izvestnih razpoloženj, ki so dovedla do določenega nastopa starejših pevcev pod Devovo taktirko. Sicer bi nam bila z omenjenim nastopom predočena razlika v programu pevskih zborov nekdanjih in sedanjih časov, toda to bi se bilo lahko ravno tako lepo in mnogo dostojneje, veličastneje

in krepkeje izvedlo ob solidarnem nastopu vseh pevcev. «starih» in «mladih» zdaj pod eno, zdaj pod drugo taktirko. S tem bi bil tudi jasno podan dokaz, da v kulturnem stremjenju stopajo osebnosti v ozadje.

Ljutomer. Glasbena šola v Ljutomeru, ustanovljena leta 1928., je priredila 2. junija svoj prvi javni nastop. Nastopili so: mladinski pevski zbor, ki ga je vodila M. Zacherlova, učiteljica glasbe v Mariboru; klavir, nižji razred, strokovna učiteljica E. Scheithauerjeva; gosli Žager in Štancer, strokovna učiteljica. Vsi oddelki so svojo nalogo častno rešili. Pevske točke so obsegale enoglasne, dvoglasne in troglasne zборе, večinoma s spremljevanjem klavirja ali orkestra skladatelj: Smetane, E. Adamiča, St. Premrla, C. Preglja in dr. A. Schwaba. Vse pesmi so se izvajale precizno, dinamično, lahko rečeno umetniško. Najbolj užgali sta: «Jurjevanje» in «Dobro jutro». Klavirsko spremljevanje sta točno opravljale M. in K. Škofova. Sestri Škofov jsta se odlikovali tudi pri štiriročnem sviranju. Brata J. in L. Remecz iz Murske Sobotice sta prav ljubko izvajala Mozartov «Larghetto» in Rodejev «Adagio». Izreden talent pa je pokazal mali Tušo Kovač, ki že obeta mnogo v goslarski umetnosti. Glasbena šola šteje okoli 80 učencev ter obeta še nadaljnje uspehe. Svoje delovanje širi po lepih Slovenskih goricah, bogatem Murskem polju in preko Mure v lepo Prekmurje. Izšla je iz še mladega glasbenega društva, ki vzdržuje močno godbo na pihala (18 mož) in orkester na lok (16 mož). V kratkem hoče še ustanoviti pevski zbor, ki ga že zelo pogrešamo, odkar so nepoklicani na nevhvaležen način likvidirali nekdanje slavno «Slovensko pevsko društvo» s pametno motivacijo, da je treba nekaj narodnih društev reducirati. Kot nedolžna žrtev je najprej padlo pevsko društvo zato, ker je pevovodja, ki je društvo vodil v najtežjih časih polnih 32 let, vsled bolezni odklonil mesto. Letos bi društvo slavilo svojo 35letnico. «Ker si storilo svojo dolžnost, so te nepoklicani obsodili na smrt. Kdaj bo zopet vstajenja dan?»

Pevska slavnost v Rogški Slatini. V nedeljo, 14. julija, se je vršila v Rogški Slatini povodom petletnice obstoja tamošnjega pevskega društva «Sloga» lepa in pristrčna pevška slavnost, na katero so prispela pevška društva «Oljka» iz Celja, «Zora» z Ježice pri Ljubljani, «Hum» iz Laškega, pevsko društvo Hrastnik-Dol, «Zvon» iz Trbovelj, pevski odsek Čitalnice iz Poljčan (vsi korporativno), po deputacijah pa pevsko društvo «Ljubljanski Zvon» iz Ljubljane, «Celjsko pevsko društvo, «Lipa» iz Litiže (z zastavo) itd. — Goste je pri dopoldanskem vlakcu na kolodvoru čakalo domače pevsko društvo «Sloga» z zagrebško vojaško godbo. Po oficijelnem pozdravu rogaškoslatinskega župana je korakal sprevod pred Zdraviliški dom, kjer je posetnikom proslave izrekel iskreno dobrodošlico v imenu zdraviliške uprave ravnatelj dr. Šter, združeni moški zbori pa so pod vodstvom pevovodje Zorka Prelovca učinkovito zapeli F. S. Vilharjevo «Slovenec, Srb, Hrvat». Točno ob napovedani uri (ob 11. dopoldne) se je začel v veliki dvorani Zdraviliškega doma velik pevski koncert. Prvo je nastopilo pevsko društvo «Oljka» iz Celja pod vodstvom pevovodje Vilkota Videčnika in je odpelo dve starejši pesmi. Zbor ne poje slabo, vendar mu manjka kultiviranih glasov. Mešani zbor «Zora» z Ježice je nastopil dokaj pogumno in zapel boljše kot pred par meseci. Pod novim pevovodjem Danilom Cerarjem napreduje očitno. — Pevsko društvo «Hum» iz Laškega je še mlado in začetniško, vendar je lepo predneslo dve pesmi. «Geslo» je prekratko za koncertno točko. Društvo, ki je šele v razvoju, dobro vodi Vilko Kuntara. — Lepo se postavi glasbeno društvo Hrastnik-Dol pod pevovodjo Davorinom Čandrom. Zbor je povečan, že dobro upet in pazljivo sledi svojemu dirigentu. — Remek-točke vsega koncerta je nudil priznani moški zbor «Zvona» iz Trbovelj pod pevovodjo Oskarjem Mollom. Zapel je ubrano, dinamično lepo odtehtano Mirkovo «Katico», Adamičevo «Serenado» in Prelovčevo «Zapoj mi pesem». V baritonskih solih se je odlikoval inženir Verbič. Nastop «Zvona» je bil časten, aplavzi občinstva zasluženi. Trboveljski «Zvon» štejem med najboljše, najvzornejše delujoča slovenska pevška društva. — Pevski odsek Čitalnice iz Poljčan je nastopil z Adamičevo «Fantovsko» v nekoliko prepočasnem, premalo živem tempu in s Hajdrihovim «Jadranskim morjem». Zbor je glasovno dober in bo pod svojim

pevovodjo Jankom Živkom lahko hitro napredoval. — Domače društvo «Sloga» pod temperamentno taktirko Tihomila Vidošiča je umerjeno prednašalo Vodopivčevo «Sijaj lunica» in zapelo Mokranjčev II. rukovet (Osu se nebo zvezdama) s spremljevanjem orkestra. Oboje dosti sigurno. Društvo je zadnje čase znatno napredovalo. Zaključna točka eno uro trajajočega koncerta je bila F. S. Vilharjeva davorija «Slovenec, Srb, Hrvat», ki so jo pod vodstvom pevovodje Zorka Prelovca skladno in navdušeno zapeli vsi združeni moški zbori. Koncert je bil izvrstno obiskan, gostje najrazličnejših narodnosti so z veseljem poslušali naše pesmi in so vsak nastopajoč zbor nagradili z živahnim ploskanjem. Pevovodje vseh društev so pa v priznanje prejeli krasne cvetlične darove. Po opoldanskem obedu — v Zdraviliški restavraciji je neumorno prepeval trboveljski «Zvon» — so društva krenila na veselični prostor v gozdičku nad Stritarjevim domom, kjer se je razvila animirana veselica. Žal, so jo morali gostje zgodaj zapustiti in iti na vlak proti domu. — Rogaškoslatinska prireditev je potekla v najlepšem redu, dala je društvom pobudo za še intenzivnejše delo za njihov napredek. Vsi sodelujoči zaslužijo za svoj trud pohvalo, «Sloga» pa lahko s ponosom gleda na svoj praznik, ki se je po zaslugi njenega tajnika Novaka, njihovih sodelavcev župana in Bratuša, vsega odbora in zbora dostojno slavil in izvršil. Naj bi se podobne pevške prireditve v tem lepem kotičku slovenske zemlje vršile odslej vsako leto. Z. P.

Pevsko društvo «Gorjanci» v Novem mestu je koncertiralo dne 9. junija t. l. ob 4. uri popoldne v tamošnji frančiškanski cerkvi pod vodstvom pevovodje Ludovika Pušca in s sodelovanjem orgelskega virtuoza ravnatelja Stanka Premrla iz Ljubljane.

Rad J. A. P. D. «Mladost» u Zagrebu u sezoni 1928/1929. Jugoslavensko akademsko pjevačko društvo «Mladost» u Zagrebu završilo je svoju ovogodišnju koncertnu sezonu sa vrlo zadovoljavajućim umjetničkim in materialnim uspjehom. I ako je rad ove sezone u «Mladosti» započeo tek u mjesecu januaru ove godine radi oštarih i nepotrebnih političkih trzavica u društvu (istup nekolicine članova i osnutak novog «Hrvatskog akademskog pjevačkog društva»), ipak je umjetnička i nacionalna svijest i širokogrudnost naših akademičara svladala sve zapreke, popunila svoje redove prilicom novih mladih pjevačkih sila i izvršila časno postavljenu program za ovogodišnju sezonu. Nakon velikih i pravih, ničim neosporenih umjetničkih uspjeha «Mladosti» prošle godine kroz gradove Njemačke, kamo je bio poveo njezin artistski vođa Jakov Gotovac, «Mladost» je obnovljena odlučila, da u ovoj sezoni osvježi i djelomično popuni svoj koncertni program iz Njemačke, te je u maju ove godine sa velikim zanosom priredila koncertnu turneju kroz Vojvodinu posjetivši gradove: Novi Sad, Sombor, Suboticu, Veliki Bečkerek, Vršac, Belu Crkvu i Pančevo. U osam dana «Mladost» je u jednom divnom elanu priredila uz sve napore putovanja sedam odličnih koncerata, posvuda bratski primljena i počašćena i nakon koncerata okrunjena umjetničkim priznanjem. Subotičke mađarske novine «Bacsmegeyi Naplo» i «Hirlap» nazivaju zbor «Mladosti» jednim od najboljih zborova, koje poznaju, a homogenost, svježinu i istančanost glasova, te tehniku zbora uspoređuju jednim savršenim orkestrom. Ove mađarske kritike pišu, da vokalne kompozicije jugoslavenskih kompozitora u izvedbi «Mladosti» imaju evropsku umjetničku vrijednost, a kompozitora i dirigenta Jakova Gotovca nazivaju jednim od najjačih talenata između jugoslavenskih kompozitora. Povrativši se sa ove uspjele turneje kroz Vojvodinu priredila je «Mladost» svoj zaključni koncert u Zagrebu u dramskom kazalištu kao priredbu prosvjetnog tjedna. Osim svog umjetničkog rada «Mladost» je kroz cijelu sezonu uspomagala u operi sudjelujući u operama «Ukleti Holandez», «Hovanščina», «Medvjedgradska kraljica» i u «Meistersingerima». «Mladost» na godinu slavi 30godišnjicu, pak za tu prigodu sprema program novih vokalnih djela jugoslavenskih kompozitora.

Hrvatsko pevačko društvo «Zvonimir» u Zagrebu je priredilo s svojim 50 pevcev in pevk broječim zborom pod vodstvom mladega dirigenta Frana Dugana koncert s skladbami

Žganca, Lajovica, Mokranjca, Dugana, Hristova, Ljadova in Grečaninova. Po poročilih zagrebških listov je zbor vse skladbe dobro uvežbal in pokazal od zadnjega nastopa lep napredek. Koncert je bil tudi dobro obiskan.

Novosti

Emil Adamič: Pet mešanih zborov na narodna besedila. Izdala Glasbena Matica v Ljubljani kot prilogo Nove Muzike. Mojster slovenske zborovske pesmi je podaril s temi skladbami izvežbanim zborom pet zelo karakterističnih, zvočnih in učinkovitih pesmi. Pevski zbor Glasbene Matice jih je izvajal z velikim uspehom.

Album slovenskih narodnih pesmi, za glas s klavirjem priredil Zorko Prelovec. Natisnila ga je v okusni opremi Jugoslovanska tiskarna v Ljubljani, poklonjen je pa mojstru pevcu Juliju Betettu. Album obsega osem znanih naših ljudskih pesmi: Bom šel na planince, Hribčki ponižajte se, Pa so fantje proti vasi šli, Spomlad prav luštna je, Moja kosa je križava, Ljuba si pomlad zelena, Ena ptička priletela, Ti si urce zamudila. Prelovec je obdržal nepokvarjeno ljudsko melodijo, katero je znal efektno obleči v preprosto, nenašarjeno klavirsko spremljavo, ki nikakor ne odzame pesmi njenega ljudskega značaja, ampak jo nevsiljivo poživi. V kolikor ne gre za podčrtavanje melodije, gre za nje harmonično preprosto tolmačenje v klavirju, ali pa za rahlo slikanje (zvončkanje pri prvi), kratki preludiji so sestavljeni iz motivike pesmi same. Album je s strani opreme lepo izdelan in zasluži vso pozornost in priporočilo. Priljubil se bo vsakomur, pesmi in klavir ne bodo delale prav nikomur težav. Takih albumov bi rabili še več. Iztaknite tudi še krasne ljudske pesmi, ki so manj znane, a morda še lepše od znanih in jih takole izdajte. Dobiva se ta album v ljubljanskih knjigarnah. D. St. V.

Šest slovenskih narodnih pesmi. Za srednji, oziroma nizki glas s spremljevanjem klavirja priredil Zorko Prelovec. Samozaložba. Vsebina: «Hišca pri cest' stoji», «Odpiraj dekle kamrico», «Vsi so prihajali», «Ko ptička na tuje gre», «Gor čez izaro», «Pojdem v rute». — Zbirka je v tisku in bo naprodaj v ljubljanskih knjigarnah.

Pesmarica moških zborov. I. zvezek. Uredila Anton Batlka in Maks Simončič. Izdala in založila Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani. Cena zvezku 36 Din. — Je vse zastoj; naši pevci si žele lahkkih, melodioznih, pevnih, blagoglasnih pesmic, da jim ogrevajo srca po napornem delu v današnjih težkih materialističnih časih, ko svet hrepeni le po uživanju in se bore malo briga za pojave napredka na katerem koli kulturnem področju. In vsa hvala kritikov o pojavih naše moderne glasbe, ki jo sicer iz srca pozdravljamo, ne zaleže pri ljudstvu nič in tudi zalegla ne bo vse dotlej, dokler publika ne bo glasbeno naobražena. Kadar bo pouk glasbene vede iz ljudske šole ven v srednjo in še dalje stopnjema napredoval, doraste iz naše mladine tudi moderno in najnovejšo glasbo razumevala publika. Prepja ni pričakovati izprememb v nerazumevanju sodobne muzike, ki leži za drag denar obelodanjena na papirju, pa neupoštevana povsod, razen v krogih glasbenih inteligentov. Tako pričujoča zbirka moških zborov in kvartetov nima namena segati visoko pod nebo sodobne glasbe. V izbiri skladb nudi po večini pesmi, ki so po svoji preprostosti v melodiki, harmoniji in ritmiki dostopne in primerne možnostim naših pevskih zborov in kvartetov ali oktetov. Skratka: večina objavljenih pesmi bo vseč pevcem in poslušalcem. Kar je v zbirki pesmi z večjo ambicijo in umetniško pretenzijo, je prav, da so zagledale luč sveta, sicer bi morda še dolgo ležale v miznicah svojih stvariteljev. Poleg prej omenjene prednosti ima izdaja še drugo: da je lično litografirana in da bo s priročno žepno obliko ustrezala svojemu namenu: spremljevalka našim pevcem v veseli družbi, na izletih in povsod, kjer bi radi zapeli in s pesmijo segli v srce drugim. Svoje skladbe starejšega in novejšega datuma so prispevali E. Adamič, J. Aljaž, A. Batlka, dr. A. (ne Alojz) Dolinar, M. Hubad, dr. Fr. Kimovec, Fr. Marolt, M. Polič, Z. Prelovec, St. Premrl, J. Ravnik in Fr. Rus. So vmes samostojne skladbe in tudi harmonizacije

narodnih pesmi. Objavljenih je 25 pesmi na 117 straneh. Po predgovoru urednikov so natisnjeni kratki življenjepisi podatki v zbirki zastopanih skladateljev. Da je življenjepisi skladatelja, ki je prispeval v zbirko največ zborov, po krivdi korektorja izostal, se zdi malo čudno. Nekoliko več pazljivosti bi ne škodilo stvari. Sicer pa zasluži pesmarica toplo priporočilo. Naj roma v naše pevske zборе in družine, naj vnema smisel za lepo blagoglasno pesem in naj utira našim pevcem pot v razumevanje nalog napredka nove glasbe.

Uvod v glasbo. Stanko Vurnik. I. Sistematični del. V Ljubljani 1929. Izdala in založila «Nova založba». 176 strani. Ta knjiga je spet nov dokaz našega kulturnega prizadevanja. Je prvo moderno muzikološko delo v našem znanstvenem slovstvu. Obravnava ob številnih notnih primerih najprej formalno, potem predmetno, dalje estetsko in končno stilno vsebino glasbe. Knjižica ima razmeroma bogato vsebino; stvarno kazalo, ki ji je pridejano, opozarja na skoro 1000 umetnostno-estetskih, glasbenih in filozofskih pojmov, ki so v delu obravnavani. Vurnik, ki je izšel iz domače šole prof. Iz. Cankarja in dr. F. Vebr, je v tem delu ustvaril sistem glasbenoumetnostne teorije, razmeroma trdne terminološke pojme in sistematiko, s katero se dá glasba z lahkoto in preciznostjo obravnavati. Knjižica je namenjena, kakor pravi predgovor, v prvi vrsti izobraženemu poslušalcu glasbe, ki bi hotel glasbo globlje razumovati. Služila bo pa vsakemu inteligentu, ki se zanima za umetnost; saj ne zahteva, da bi bralec bil poznavatelj glasbe, nego uvaja početkoma v najelementarnejše glasbene pojme, da postopoma jame obravnavati najgloblje umetnostne kvalitete in stilne probleme na način, ki je sodobnosti povsem primeren. V doglednem času bo prvemu delu sledil še zgodovinski del, pregled stilov. Knjiga bo nepogrešljiv učbenik za glasbene šole (konservatorij, orglarsko šolo itd.). Knjigo lahko dobiš v platno vezano ali broširano. Je tiskana na zelo finem papirju, okusno vezana in stane: vsa v platnu Din 50, broš. Din 22.

Narodni praznik. Zbirka domorodnih pesmi za osnovne, meščanske in srednje šole. Zbral in uredil Kramole Luka. I. Samozaložba. Ljubljana 1929. Osemindvajset moških, ženskih in mešanih zborov na 49 straneh, vrlo uporabnih za vse narodne praznike. Zbirko priporočamo vsem šolam.

Slovenska pesmarica. Zbirka najpriljubljenejših narodnih in umetnih slovenskih pesmi. Uredil Ante Beg. Naslednica nekdanje dr. Razlagove, oziroma Železnikarjeve pesmarice.

Deset kupletov, zložil Anton Grum, založila Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani. Cena izdaji 26 dinarjev. Za zabavne prireditve naših podeželskih društev dobrodošla hrana.

Cerkveni moški zbori. Priredil Stanko Premrl. Založila Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani. Cena pesmarici 40 Din. Skrbno prirejena in urejena zbirka (95 strani) cerkvenih pesmi za moški zbor, ki bo moškimi cerkvenim zborom zelo dobrodošla.

Tamburaška šola, teoretična, praktična. Spisal profesor Marko Bajuk. Založila Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani. Po zunanosti prikupna, na izvrstnem papirju litografirana, pregledna, z jasno pisavo in primerno obliko izdelana knjiga, ki v uvodu govori o pomenu tamburanja pri nas in pri južnih bratih ter v prvem teoretičnem delu poda vse, kar je treba tamburašu vedeti o glasbeni teoriji. Vso pohvalo zaslužijo domači slovenski izrazi, ki so jasni in izraziti. V drugem praktičnem delu avtor podrobno opisuje tamburice, dobrodošlo bo poglavje o sestavi tamburaških zborov. Knjigo vsem tamburašem toplo priporočamo.

Opera in koncerti

Izmed simfoničnih koncertov pretekle sezone je omeniti v prvi vrsti koncert berlinskega simfoničnega orkestra, ki je 21. septembra pod vodstvom dr. Kunwalda sijajno podal Regerjeve variacije, Straussovega Eulenspiegla in Čajkovskega V. simfonijo. Bil je to poleg koncerta češke filharmonije v Ljubljani najboljši koncert zadnjih let, dasi je smatral Škerjanec v «Jutru» za potrebno pamfletski osmešiti goste, posebno dirigentovo osebo.

(Morda ga smatra celo za konkurenta?) — 19. novembra je muzika Dravske divizije pod vodstvom dr. Čerina izvajala dva Bachova korala, Paunovičevo Jugoslovensko simfonijo in Franckove variacije. — Dne 26. novembra je koncertirala akademska filharmonija iz Prage pod vodstvom O. Kozla s Smetano, Fibichom in Dvořakom. — Orkestralno društvo Glasbene Matice je pod vodstvom L. Škerjanca priredilo dva koncerta z Bossijem, Mahlerjem, Lajovcem (Caprice), Schreckerjem, Škrjancem, Rameauom, Poulencom, Saint-Saensom. V umetnostnem oziru kaže društvo pod Škerjancem zelo šibek napredek od začetkov pa do zadnjega šteta. Sicer pa je požrtvovalnost društva vpoštovanja vredna. Glasbena Matica je pod M. Poličem izvajala tudi Lajovčev Psalm 42 in 43, ustanovil se je tudi dober orkester konservatoristov, ki je pod taktirko Poliča izvajal Dvořakovega Goloba. — Izmed drugih instrumentalnih produkcij je omeniti Cassadojevega (26. oktobra), Ješičevega, Kocijanovega (4. marca), Ševčikov kvartet (15. marca), draždanski kvartet (4. aprila), Zikov kvartet (22. aprila), produkcijo gojencev Glasbene Matice, cerkveni koncert Cecilijinega društva itd. — Vokalni koncerti: Hellgren-Staller-Stotterer, «Grafika» (A. Gröbming), Jugoslovanska pevska zveza, Banovec, Lovšetova, Glasbena Matica (M. Polič), Ljubljanski Zvon (Z. Prelovec), Vinohradski Hlahol, donski kozaki, meščanske šole (Repovš), produkcije konservatoristov in Akademski zbor (F. Marolt). Zadnji je dosegel znatno umetniško višino in izvaja najnovejše. Glasbena Matica je ponela našo pesem na Poljsko, «Ljubljana» (dr. A. Dolinar) pa na Češko.

Opera je v tej sezoni pod vodstvom M. Poliča izvajala večja in pomembnejša moderna dela, tako ji gre čast, da nam je naštudirala najmodernejšo sodobno opero, Stravinskega «Oedipus rex», dalje Krenkovo «Jonny svira». Od domačih avtorjev smo videli premieri Osterčevega sketcha «Iz komične opere» in dolgo pričakovanih Kogojevih «Črni mask», dalje na novo naštudirano Savinovo «Lepo Vido». Opera je absolvirala uspel slovanski teden, dalje je gostovala v Splitu in Dubrovniku. Kogojeve maske so za našo domačo produkcijo najzanimivejši program pretekle sezone. Kogoj je uglasbil Leonida Andrejeva simbolično dramo močnih občutij iz groteskne snovi. V ostalem je njegov tip opere še vedno wagnerijanski, tudi njegov stil poteka razvojno naravnost iz «Tristana» preko Schrecker-Schönberga in njune dvanajstpoltonike in polimelodike. Opero bi vzporedil stilno Hindemithovim prvim enodejankam, po zunanem aparatu pa Bergovemu «Wozzecku». Kogoja odlikuje silna glasbena invencija, ki ima fantastičen in grotesken značaj, pa jako individualno pobarvano notranjo noto. Hvala bogu, operna produkcija je letos oživela. Bravničar in Osterc sta pravkar dovršila, prvi «Pohujšanje v dolini šentflorjanski», drugi pa «Krog s kredo».

Instrumentalne produkcije ni bilo skoro nikake. Nekaj klavirskih reči je prinesla «Nova Muzika»; «Zbori» so pa dobavljali dober nov material za zборе. Želeti bi bilo v našem glasbenem življenju neke večje smotrenosti in koncentracije sil, ki jih razdvajajo malenkostne osebnosti, ki tu pa tam celo dozore za sodnijo. Pri naših malih razmerah je to obžalovanja vredno. Starejša generacija s predvojnimi ambicijami in pa mlajša, z novejšim in širšim programom si stojita sovražno nasproti. Ekonomično se naše glasbene sile gotovo ne rabijo. Treba delati za prodor novih idej in novih ljudi.

Dr. St. V.

Poglavje o naši glasbeni kritiki

Otvorili smo ga z namenom, da naši kritiki izvedo mnenje prizadetih skladateljev o kritikah. Ker so «Zbori» svobodna tribuna za napredek slovenske glasbe, ta mnenja priobčujemo, damo pa tudi radi prostora morebitnim replikam, v kolikor nam prostor dopušča.

«Dragi gospod urednik! Že nekaj časa sem opažam in Vi gotovo tudi, da so mi slovenski glasbeni kritiki zelo, zelo nenaklonjeni. Zlasti A. in L. M. Š. se znašata nad mojimi skladbami z vso silo svojih subjektivnih naziranj in ne presojata stvari iz obče kulturnega stališča in splošne po-

trebe v narodu. Ta dva glasbenika sta si prisvojila nekaj primat in despotizem ter neusmiljeno udrihata po vsem, kar jima ni po godu in kar se ni porodilo v glavah koncertna ljubljanskih kritikov. Ne bi se brigal mnogo, če bi stvar zadevala le mojo osebo. V resnici pa je tu po sredi Vaše društvo 'Ljubljanski Zvon' in Vaše zaslužno, nepoplačljivo podjetje 'Zbori'. Ako gre kritika v tem tonu naprej, bosta trpeli eno in drugo tako moralno kakor materialno. Vaše društvo in podjetje spadata k pojavom kulturnega Slovenstva, kritike omenjenih glasbenikov bodo zato vedno najslabše vplivale, vzbujale pri pevskih društvihs predsodke in nezaupanje. Ker nočem škoditi ne društvu ne reviji, bom odslej raje molčal. Vi poznate moje nazore o komponiranju za petje; ti nazori so se mi utrdili na podlagi dolge, dolge prakse in objektivnega presojanja razmer in naših pevskih organizacij, ki so po pretežni večini jako preproste in bodo take še tako dolgo, dokler nam šole in glasbeni zavodi ne bodo dobavili glasbeno-naobraženega pevskega materiala. Narodu ne bomo mogli nikoli vsiliti zborov, kakršne je prinesla n. pr. za novo glasbo stremeča 'Nova Muzika', pa naj si nje borci delajo še take iluzije. Nadalje je pri nas veliko zlo, da so kritiki tudi komponisti. Le globoko izobražen glasbenik in esteta more pravilno soditi, ne pa oni, ki sam sklada in sodi vse po svojem subjektivnem okusu. Opustite, prosim, torej nadaljnjo objavo mojih skladb, ki jih imate v rokopisu. Bodite pa prepričani, da ostajam tudi v bodoče vedno najboljši prijatelj Vaših 'Zborov' in Vaš. Pripravil bom kritično in brezobzirno več številčk revije obsegajočo razpravo o naših glasbenih kritikih in o onih drugih narodov. Za to svojo namero imam dovolj misli in primerov, nabranih tekom svoje dolge izkušnje. — X. Y.»

Koncertne kritike prof. L. M. Škerjanca.

Lajovic Albin. (Tržič.)

Človeku na deželi ni mogoče vedno prisostvovati mestnim koncertom, zato se naslanja na kritiko dnevnih časopisov. Že leta nazaj prebiram z vso pazljivostjo vse kritike o vseh ljubljanskih koncertih in reči moram, da sem si na podlagi teh kritik le redko ustvaril sodbo, ki bi bila za izvajalce ugodna. Ko pa sem pozneje prišel v dotiko z obiskovalci dotičnih koncertov in sem jih povprašal za njihovo mnenje, tedaj sem moral svoje sodbe spreminjati in popraviti. Če pa sem imel srečo, da sem bil sam pri koncertu navzoč, potem sem kritiko z vso jezo treščil ob mizo, ker ni bila pravi izraz uspehov ali pa neuspehov, temveč le skozi in skozi negativno ubijanje spoštovanja do koncertantov in pa popolno pomanjkanje vzgojne linije, ki jo mora vsaka in tudi najslabša kritika očitovati. Ob takih prilikah sem že večkrat segel po peresu, da bi povedal svoje mnenje, toda vedno sem odlašal, češ, ljubljanska kritika mora tudi enkrat sama priti do prepričanja, da tako ne gre dalje in da mora kreniti na druga pota. Kar pa je prof. L. M. Škerjanec napisal o zadnjem koncertu v JPZ včlanjenih društev, presega vse meje in ne sme ostati neobračunano.

Letošnji koncert je bil po kvaliteti programa in izvajanja do sedaj najboljši. Vsa društva brez izjeme so svojo nalogo izvršila najmanj tako dobro, da so zaslužila, da se o vsakem navede posebna ocena in ne kar pavšalno z besedo dobro. Te posebne ocene kritik L. M. Škerjanec enostavno ni mogel dati, ker je prišel šele proti koncu koncerta v dvorano in prvega dela sploh niso slišali. Torej je naravna posledica, da njegovo kritiko z največjo hvaležnostjo odklanjamo, ker to ni kritika.

Kritika bodi vzgojna in taka, da budi pri izvajalcih še večje veselje za novo in poglobljeno udejstvovanje. Z mirno vestjo zapišem, da še nisem bral od prof. L. M. Škerjanca kritike, ki bi imela samo malo zrnce te lastnosti. Njemu je vse bagatela, vse za nič in človek dobi vtis, da bo gospod kritik v najkrajšem času sam pokazal, kaj zmore in premore. Pa na ta dogodek čakamo zaman že več let. Spominjam se samo polemike izza časa Beethovnovih proslav, koncerta berlinske filharmonije itd. In vse te polemike niso mogle kritiku vcepiti zavesti, da je na napačni poti, da njegova beseda ne gradi, da podira, kjerkoli se pokaže. In kaj je posledica takih kritik? Ljubljanska opera

je skoro na tleh, koncertna društva hirajo, občinstvo je izgubilo svojo lastno razsodnost in se navzelo totalno zgrešenega mnenja, da je vse za nič, kar se v Ljubljani poje in javnosti nudi. Zato je obisk pevskih koncertov padel, zato se oblast ne čuti dolžne prisostvovati res pomembnim pevskim koncertom JPZ in zato je ljubljanska inteligenca zbegana in brez pevske orientacije. Pevci so skrajno ozlovoljeni in njihov idealizem gine od kritike do kritike, mladina pa se boji pevskih društev kot vrag križa, ker ne vidi v pevskem udejstvovanju drugega kot bagatelo, za katero se resnično ne izplača izgubljanje časa.

Koncert ni bil na višku zato, ker ni prinesel novitet, pisanih v najmodernejšem duhu, pravi dalje kritik. Da pobijem mnenje, da so naši najmodernejši proizvodi kvalitativno taki, da bi jih mogli pevci peti in še več, tudi doživeti, naj navedem odlomek iz pisma priznanega slovenskega komponista, ki se na srečo tudi sam udejstvuje kot pevovodja zbora, ki šteje same inteligentne pevce: «... Toda naš milijonček gre v pogubo, vsaj v pevskem oziru. S tem, da smo mu toliko let dajali težke, neprebavljive hrane, kar skokoma (ker naši ne poznajo prehajalnega stadija), smo mu vzeli vero v lepoto pevske glasbe in veselje do petja. Zdaj vlada občutna kriza pevskih društev in posameznih pevcev. To krizo treba prebiti, pa bo bolje. Za enkrat vidim tudi tu, da z novotarsko glasbo ne dosežemo ničesar. Niti odličen zbor, kakršen je oni tukajšnje Glasbene Matice, nima smisla za kaj modernejšega, kaj šele za kakšnega Osterca, Kogoja e compagnia bella... S takimi odličnimi pevci pa ne bi hotel poskusiti tistih zborov, ki jih je lani izdala 'Nova Muzika'. Pa sem, kakor rečeno, prepričan, da zmaga pripade treznosti. Zato Vam bom skušal pomagati s kako lažjo stvarico in doprinesiti svoj obol k dosegi one zaželjene srednje poti. Preveč smo zabredli v židovska in nemška glasbena razpoloženja. Prava pot se prikaže sama ob sebi. Če prestanemo to splošno umetnostno krizo in najdemo sebe, bomo hodili zopet navzgor. Revija kakor 'Nova Muzika' je pisana in se izdaja recimo za 25 oseb, kako naj uspeva? Deficit bo še hujši, ako gre stvar naprej v tem tonu. 'Novi akordi' so začeli previdneje. Vse je šlo preudarno in polagoma preobračajoče naprej. Zdaj pa imamo same sangvinike, morda nekaj 'Sturm und Drang'.»

K tem besedam odličnega modernega slovenskega komponista nimam pridejati ničesar kot to, da sem dejansko doživel v Trzinu to, kar navedeni skladatelj v svojem kraju, le še v potencirani meri, ker sem dobil v roke pevce, ki niti not niso poznali in so imeli samo malo posluha, pa prav nič smisla za kakršnokoli koncertno petje v najprimitivnejšem pomenu besede. V svoji preveliki gorečnosti za moderne skladbe bi bil skoro ostal sam, pa sem moral zavreti in začeti tam, kjer sem se lahko naslonil na možnost pojmovanja in resničnega doživetja. In če sem danes prišel s svojimi pevci tako daleč, da morem dati na spored vsakokratnega koncerta vsaj po eno stvarico najnovejšega datuma, ki jo moram tako rekoč vtihotapiti in pevcem sugerirati, da je lepa in lahka, čeprav smo za studij ene same porabili toliko sile in časa, kakor za polovico sporeda, potem sem vesel, da sem v desetih letih napravil s svojimi pevci mal korak naprej. Da pa bo imel kritik L. M. Š. malo pojma, koliko dela in truda stane pevce en sam koncertni program, naj še navedem, da je imel tržiški pevski zbor za svoj zadnji koncert, ki se je vršil 10. marca, toliko skušenj, da je prišlo od dohodkov koncerta, ki je bil izredno dobro obiskan, na vsakega pevca in na pevski večer Din 0,25 ali reci in piši 25 par in naj je vaja trpela tudi tri ure skupaj, kakršnih je bilo prav mnogo. Kdor vse razume in ve prav presoditi, ta nikakor ne more napisati take ocene, kakršno je napisal L. M. Škerjanec. Vsi pevci, ljubljanski kakor izvenljubljski, so naravnost vročično pričakovali prve kritike, ki je izšla v «Ponedeljku». In kakor so jo vročično pričakovali, tako so je z vso resnično jezo in togoto treščili ob tla, ker so v svojih srcih doživeli preveliko razočaranje. In če bi napisal besede, ki so bile izgovorjene na račun kritika, potem pridem v kriminal. Ker si ne morem misliti, da bi kritik to storil vedoma, temveč le iz svoje mladostne navdušenosti in nepoznavanja

dejanskega položaja, zato mu samo svetujem, naj zbere okrog sebe družino glasbeno popolnoma izobraženih pevcev in naj napravi z njimi poizkus, da bodo vzeli na svoj program samo moderno pevsko literaturo, in preden bo potekel mesec dni, bo sam sedel za klavirjem in čakal zaman na udeležbo pevcev.

H koncu še nekaj o posledicah takih bagatelizujočih kritik. Tekom let so se življenske prilike naših pevskih društev ravno zbog take kritike tako poslabšale, da životarijo v skrajno neugodnih razmerah. Politika je raztrgala pevce kar na tri kose in kjer bi se dal napraviti iz vseh pevcev v kraju morda res odličen pevski zbor, životarijo trije ali štirje, pa nimajo vsi skupaj par dobrih tenoristov ali izrazitih basistov. Javnost pevskih društev sploh ne podpira ali pa v tako majhni meri, da se o tem ne izplača govoriti. Pevska društva gledajo povsod kot nekako štafažno ustanovo za različne slavnosti in pogrebe. Dohodkov imajo malo, stroškov pa silno veliko, mecenov pa slovenski pevec ne pozna. Ves napredek zavisi od notranje sile pevovodje in njegove požrtvovalnosti, kadar je ta izčrpana, potem zaspi pevsko udejstvovanje. Zadnji koncert se je izvršil nad vse dostojno in je vsako pevsko društvo zaslužilo polno pohvalo, predvsem pa zvezin pevovodja Zorko Prelovec, ki je nosil na svojih ramah tako breme, da kritik o njem niti pojma nima in ga zato tudi ne omenja tako, kakor tako dejstvo zasluži. Vsi sodelujoči pa, ki imajo vpogled v kovačnico pevskih koncertov, to dobro vedo, kakor vé tudi tista, od kritike nepokvarjena publika, ki je bila na koncertu, tako ogromno delo prav oceniti in nagraditi, ker drugega nima, dirigenta s ploskanjem, katerega je bil Prelovec še prav posebno deležen. Po moralni strani je uspel, kot že rečeno, koncert tako, da je prišlo 99 odstotkov publike na svoj račun, nezadovoljen je ostal le kritik in pa JPZ sama; ogromen pevski aparat ji je prinesel le 2081 Din čistega dobička, ker so bili vsi prvi sedeži prazni po zaslugi takih kritik, kakor smo jih bili vajeni doslej, ki jih pa odslej nečemo več čitati, ker nam pijo kri in nam jemljejo veselje do dela, ki ga ne bo znal L. M. Škerjanec nikoli prav oceniti, dokler se nam ne bo poizkusil kot pevovodja tega ali onega zbora. Do tedaj pa naj prepusti mesto kritika drugemu, ki bo svoje vzgojno delo bolje vršil.

Drugi skladatelj nam piše:

«Spoštovani gospod urednik! Z ozirom na kritike 'Jutrovega' referenta L. M. Š. o mojih skladbah v 'Zborih' bo najbolje, da objavljate odslej morda le njegove skladbe, in pri kritiki boste uspeli. Svoje naročnike pa lahko potem vprašate, kdo jih bo pel. Zmagalo jih bo le par ljubljanskih zborov. Na deželi imamo pevovodje dosti truda z mnogo lažjimi skladbami in so nam kljub pridnosti še v 'Zborih' priobčene skladbe pretežke. Mi delamo iz samega idealizma, pozdravljamo napredek nove zborovske glasbe, ljubljanski kritiki pa nam s svojim pisanjem in razdiralnim delom, za katerega prejemaajo od listov še honorarje, jemljejo vse veselje do dela.»

(Dalje prihodnjič.)

Razno

Na pojasnilo našega spoštovanega sotrudnika dr. J. Mantuanija o enajsti izdaji Riemannovega glasbenega slovnika v prvi številki letošnjega letnika «Zborov» nam je skladatelj Žiga Hirschler iz Zagreba poslal daljšo repliko, ki je pa zaradi pomanjkanja prostora ne moremo dobesedno priobčiti. Da pa zadevo temeljito razjasnimo, smo se obrnili na urednika tega leksikona, dr. Alfreda Einsteina v Berlinu, ki nam je poslal naslednji dopis. S tem je za nas debata o predmetni zadevi končana.

«An die Redaktion der Musikzeitschrift 'Zbori',

Ljubljana, Prešernova ulica 3.

Sehr geehrte Herren!

Herr Professor Dr. Josef Mantuani hat mir davon Mitteilung gemacht, dass Herr Žiga Hirschler in Zagreb die Angriffe wiederholt hat, die er gelegentlich einer Besprechung der 11. Auflage des Riemannschen Musiklexikons

gegen Herrn Professor Mantuani als vermeintlich Verantwortlichen der jugoslavischen Artikel richten zu müssen glaubte.

Diese angriffe waren an die falsche Adresse gerichtet, Herr Hirschler hätte sich loyaler Weise gegen mich und ausschliesslich gegen mich wenden müssen. Ich habe in der Vorrede der Neuauflage ausdrücklich bemerkt, dass keiner meiner «nationalen» Helfer für die endgültige Fassung der Artikel von seinen Landesleuten verantwortlich gemacht werden dürfe. Was soll man mehr tun, um seine freiwilligen Mitarbeiter und freundlichen Helfer vor unberechtigten Vorwürfen zu schützen? Trotzdem möchte ich nochmals in aller Form erklären:

1.) Herr Professor Mantuani war durch mich mit der Lieferung der Artikel für den SHS-Staat nicht «offiziell» betraut.

2.) Herr Professor Mantuani hat mir ein viel umfangreicheres Material eingeschickt, als ich schliesslich, aus Raumgründen und aus Gründen des Gleichgewichts bei Berücksichtigung der anderen Nationen verwendet habe.

3.) Herr Professor Dr. Mantuani war für den SHS-Staat nicht mein einziger Helfer; es stand mir auch Material von anderer Seite zur Verfügung.

Indem ich Sie bitte, von dieser Erklärung jeden Ihnen gutdünkenden öffentlichen Gebrauch zu machen, bin ich

mit besten Empfehlungen Ihr ergebener

Dr. Alfred Einstein.

O tretji številki petega letnika «Zborov» piše v dnevniku «Slovenec» dr. Stanko Vurnik sledeče: «Ta številka nima literarne priloge, zato pa ima glasbena nenavadno velik obseg, celih 56 strani. Vsa številka je izčrpana z E. Adamičevim najnovejšim delom, suito za mešani zbor a capella z mottom «Šaljivke». Suita je tridelna s stavki Čudna zdravila, Taneaj črni kos, in Pastirske. Skladba predstavlja eno doslej največjih Adamičevih del in je verjetno, da bo po svojem res modernem slogu imela močan vpliv na našo zborovsko produkcijo. Spočetka svojega delovanja je Adamič po vsebini in formi pozen romantik, ki pa kmalu najde pot v impresionistično občutje in rafinirane, akordično poudarjene skladbe, okrog vojne jame gojiti izrazno disonanco in bolj sklenjeno melodično linijo, v zadnjih letih pa je propagator modernega polifonskega sloga in madrigalske oblike. V tej smeri je suita, o kateri je tu govor, nemara njegovo veliko mojstrstvo v moderni formi, neko izklesanost in neposrednost, ki v naši zborovski literaturi te smeri nima para. Skladatelj se je poslužil ljudskega besedila, mislim iz Bele Krajine, in ga je oblekel v čisto glasbeno obliko pretežno literarnega in ritmičnega značaja. Piše pretežno diatonično in tonalno, rabi skrajno preproste harmonije, razpleta svoj melodični material v kanoničnih, imitatoričnih izpeljavah nad številnimi ostinati in komponira nekako odstavkoma, po smislu, pri čemer so ti «odstavki» med seboj kakor s šivi zvezani včasih z enotno motiviko. Adamič je čisto že opustil deklamatorni ritem in rabi dolge melizme, ki imajo tu pa tam koloraturni značaj in včasih sedajo na besedo s smiselnim poudarkom. Takšno formo moramo v smislu sodobne glasbe pozdraviti. Adamič ni nikak mižec polž v svoji lupini, nego orientiran skladatelj, ki je znal v kratkem vsrkati vse nove pridobitve Rusov in Hrvatov in jih združil v sebi. Pesmi na preprosta ljudska besedila so tako zelo efektno v glasbo oblečene, zlasti «Taneaj črni kos» je kompozitориčno zanimiva, živahno glasbeno poživljeno je pa prav vsako mesto. Naši boljši zbori naj bi pridno segli po tem zdravem novem materialu in se ne strašili navideznih težkoč, saj to je glasba našega časa in našega občutenja.

Zaslужni predsednik pevskega društva «Zvon» v Šmartnem pri Litiji Ferdo Tomazin je obhajal letos šestdesetletnico svojega rojstva. Delavnemu organizatorju in pevcu k jubileju tudi mi čestitamo!

Priljubljeni profesor glasbe na konservatoriju Glasbene Matice v Ljubljani Josip Vedral je umrl. Vzgojil je lepo vrsto glasbenikov in je povsod s svojo naklonjenostjo sodeloval. N. v. m. p.!

Davčni višji upravitelj Rudolf Binter, izboren pevec in igravec, pevovodja in režiser raznih narodnih pevskih zborov

in iger, bivši predsednik prvega slovenskega pevskega društva «Lira» v Kamniku je v maju nenadoma umrl. Priljubljenemu in čisljanemu pevcu bodi zemljica lahka!

Ljubljanska radio-postaja polaga precej pozornosti na pevske koncerte. Slovenski kvintet (Gostič, Mikuš, Petrovič, Vončina in Sule) je priredil v ljubljanskem radiu Prelovčev večer.

Listi

V zameno za «Zbore» prejemo sledeče glasbene in druge liste:

«Nova muzika.» Urednik Emil Adamič. Naslov: Glasbena Matica, Ljubljana.

«Cerkveni glasbenik.» Urednik Stanko Premrl. Naslov: Predškofijo 12/I, Ljubljana.

«Pevce.» Urednik dr. Anton Dolinar. Naslov: Miklošičeva cesta 7, Ljubljana.

«Sv. Cecilija.» Urednik Janko Barle. Naslov: Kaptol 51, Zagreb.

«Glasbeni vjesnik.» Urednik dr. Milutin Cihlar-Nehajev. Naslov: Boškovičeva ulica 25, Zagreb.

«Hrvatska narodna pjesma.» Urednik Rudolf Matz. Naslov: Mesnička ulica 15, Zagreb.

«Mužičar.» Urednik J. Šidak. Naslov: Wilsonov trg 9/I, Zagreb.

«Muzika.» Uredniki: Miloje Milojević, Kosta Manojlović in Rikard Schwarz. Naslov: Nemanjina ulica 24, Zagreb.

«Glasnik Muzičkog društva Stanković.»

«Tempo.» Listi Hudební Matice. Urednika: Boleslav Vornáčka in Stanislav Hanuš. Naslov: Slezska 59, Praha XII.

«Hudební výchova.» Urednik Antonín Heřman. Naslov: Ječna ulice 10, Praha II.

«Pěveckí vestník.» Urednik Fran Zeman. Naslov: Hopfenštokova ulice 15, I, p., Praha II.

«Česká hudba.» Urednika: Dr. Jaromir Fiala in Vratislav Vycpálek. Naslov: Masarykovo náměstí 252, Praha.

«Gledališki list.» Urednik Ciril Debevec. Naslov: Uprava Narodnega gledališča v Ljubljani.

«Domači prijatelj.» «Naš obzor.» Urednik Emil Podkrajšek. Naslov: Miklošičeva cesta 15, Ljubljana.

«Kulisa.» Urednik Milovan Pulanić. Naslov: Marovska ulica št. 28, Zagreb.

«Prosvetni glasnik.» Urednik Anton Skala. Naslov: Zveza kulturnih društev v Ljubljani in Mariboru.

«Przeglad Muzyczny.» Urednik Stanislaw Wiechowicz. Naslov: Polwiejska 55, II, p., Poznan.

«Družina.» Mesečnik za zabavo in pouk. Urednik dr. Egelbert Besednjak. Naslov: Gorizia, Via Mamelli 5.

Vse te liste priporočamo!

Iz uredništva in upravnštva

V današnjem zvezku «Zborov» smo v glasbenem delu objavili štiri preproste lahke narodne pesmi, ki jih je za moški zbor priredil skladatelj Josip Pavčič in mislimo, da smo ž njimi našim zborom gotovo ustregli. Obenem objavljamo Alojzij Mihelčičev mešan zbor «Darovanje Mariji», tudi lahko, pevno skladbo, kakršnih si želijo naši cerkveni zbori.

Zadnja številka «Zborov», ki je prinesla na 56 straneh Emil Adamičevo suito «Šaljivke», je listu naprtila ogromne stroške in iskreno bi želeli, da bi naša pevska društva, naši pevski zbori, naši pevci in pevke v čim večjem številu naročali «Zbore» in s tem uvaževali naša stremljenja ter zagotovili «Zborom» obstoj in napredek. Pridobite torej listu novih naročnikov!

G. I. B. v K. Pišete, zakaj ne prejmete več «Zborov»? Odgovor: Ker niste do danes plačali niti polletne naročnine. Lista Vam vendar zastoj pošiljati ne moremo.

G. F. R. v C. Litografirane glasove dr. Schwabovega valčka «Dobro jutro» naročite pri ljubljanski Glasbeni Matici ali pa pri ljubljanski župi J. P. S.

Urednikov zaključek 15. avgusta 1929.

"Zbori" 1929.
Letnik V. št. 4. abec.

KO SO FANTJE PROTI VASI ŠLI...

(Narodna izpod Kravca.) Harm. Pavčič Josip
Ljubljana

Mirno in mehko.

Moški
zbor
ali
kvartet.

1. Ko so fant je pro-ti

I. bas vodilni

1. va-si šli, le-pe pe-smi so pre-pe-va-li, 1. jest pa
2. o-na
3. tam si

1. ni-sem pel, ni-sem bil ve-sel, pa tu-di žnji-mi ni-sem
2. sladko spi, o-na mir-no spi, in se nič več ne pre-bu-
3. vtr-gam cveč, tam si vtr-gam cveč, k'je men'in mo-ji ljub'-ci

cresc. *p* *mf*

1. sel. Jest pa ni-sem pel, ni-sem bil ve-sel, pa tu-di
2. di. O-na sladko spi, o-na mir-no spi in se nič
3. svet. Tam si vtr-gam cveč, tam si vtr-gam cveč, k'je men'in

mf *cresc.* *pp*

1. žnji-mi ni-sem sel.
2. več ne pre-bu-di.
3. mo-ji ljub'-ci svet.

2. Šel sem tja pod o-ken
3. Pojdem tja na grob ze-le

Honec *pp*

2. ce, mo-je dra-ge, ver-ne lju-bi-ce.
3.-ni, z rožca-mi ves po-sa - je - ni.

Op. Vsaka kitica ima svoje prednašanje glede dinamike!

2. MEGLICA.

Harm. Josip Pavčič.
(Ljubljana.)

Lahno.

Moški zbor
ali
kvartet.

p Sem mi - slil sno - či v vas i -
pp Pro - si - ta ljub - ca je Bo -
mf Je ljub - ca bla u - sli - ša -

ti, je bla me gli - ca v je - ze ri. Me - gla, me
ga, da b' šla me gli - ca x je - ze ra. Me - gla, me
na je šla me gli - ca x je - ze ra. Me - gla, me

1. gla v je - ze ri. Me - ri.
2. gla iz je - ze ra. Me - ra.

1. kitica - lahno *p*
2. kitica - počasi *pp*
3. kitica - bolj živo *mf*

3. ZAGORSKA-ŠT. 1.

Mirno.

Harm. Josip Parčič.
(Ljubljana).

1. { Pa bom šel na pla nin ce, pla
Da bom sli šal xvo ni ti, xvo

2. { Pa za gor ski xvo no vi, xvo
Oh ne ma ra pre lju bo, pre

3. { Pa če prav jo ne se jo, ne
Saj ne bo de več dol go, več

4. { Pa xvo ni ti bom pu štíl, bom
Saj kro pi le jo bo do, jo

1. { nin ce, pla nin ce, pa bom šel na pla
ni ti, xvo ni ti, da bom sli šal xvo

2. { no vi, xvo no vi, pa za gor ski xvo
lju bo, pre lju bo, oh ne ma ra pre

3. { se jo, ne se jo, pa če prav jo ne
dol go, več dol go, saj ne bo de več

4. { pu štíl, bom pu štíl, pa xvo ni ti bom
bo do, jo bo do, saj kro pi le jo

1. { nin ce, na v so ke go re.
ni ti za gor ske xvo ne.

2. { no vi prav mi lo po jo.
lju bo k po gre bu ne so.

3. { se jo, le naj jo ne so,
dol go, ko poj dem ra njo.

4. { pu štíl, kro pi ti pa ne,
bo do, le mo je sol ze.

ZAGORSKA-ŠT. 2.

Mirno.

Harm. Josip Pavčič.
(Ljubljana).

1. { Bom šel na pla-nin-ce, na v-so-ke go-re,
Bom sli-šal zvo-ni-ti za-gor-ske zvo-ne.
2. { Pa če jo ne-se-jo, le naj jo ne-so,
Saj dol-go ne bo-de, ko poj-dem za-njo.

1. { Za-gor-ski zvo-no-vi prav mi-lo po-jo,
Ne-ma-ra pre-lju-bo k po-gre-bu ne-
2. { Zvo-ni-ti bom pu-stil, kro-pi-ti pa ne,
Kro-pi-le jo bo-do le mo-je sol-

2. rit. *a tempo*
1. so. Ne-ma-ra pre-lju-bo k po-gre-bu ne-
2. ze. Kro-pi-le jo bo-do le mo-je sol-

mf rit. *pp*
1. so, ne-ma-ra pre-lju-bo k po-gre-bu ne-so.
2. ze, kro-pi-le jo bo-do le mo-je sol-ze.

I. nekoliko živahneje *mp*
II. počasneje *pp*

Op. 107
Ljubljana 1929. d.
Lectnik v. št. 4. d.

DAROVANJE MARIJI.

Alojzij Mihelčič.
(Celje).

Mirno

Sopran
Alt I.
Alt II.

Tenor I.
Tenor II.

Bas I.
Bas II.

O Go-spa, o Ma-ti mo-ja, te-bi se vse-ga da-rujem,

iž, da se ti vdanega skazem, in, da se ti vdanega skazem,

Male noče orgle
ti po-sve-tim, ti po-sve-tim, svoje o-či, svoja u-

šep-sa, svo-ja lu-sba, svo-je sr-ce, se-be po-

pol-no-ma vse-ga. Ker sem bo-rej

Tenor solo

mf
o do_bra Ma_t_i,
o do_bra Ma_t_i,
p
bvoj; do_bra Ma_t_i, ker sem borej tvoj, do_bra Ma_t_i,
p

p
va_ruj me, bra_ni me!
Moški zbor
o do_bra Ma_t_i!
Mešani zbor.
p
Ma_t_i!

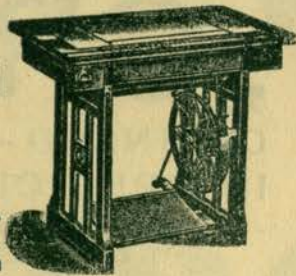
Moški zbor: Mešani zbor.
varuj me, brani me!
f
Kakor svojo last in posest, kakor svojo last, kakor svojo last, kakor svojo last in po-
mf
sest, svojo posest, kakor svojo last, kakor svojo last in po-

svojo last, kakor svojo last, kakor svojo last, kakor svojo last
mf
sest, svojo posest, kakor svojo last, kakor svojo last

ff
svojo last in posest, svojo last in posest, svojo posest.
ff
in posest, svojo last in posest, svojo posest.
Počasí

Najboljši
šivalni stroj
in kolo
je
Gritzner, Adler

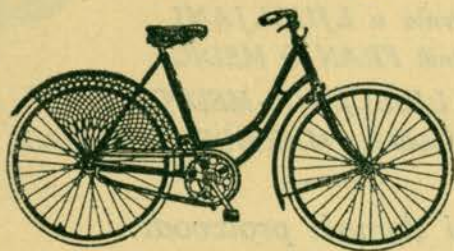

v materialu in konstrukciji, za dom, obrt in industrijo, istotam

švicarski **Dubied** in pisalni **Urania**
pletilni stroj stroj

v treh velikostih. — Posamezni deli, pneumatika, igle, olje, samo pri

JOSIP PETELINC
LJUBLJANA

za vodo, blizu
Prešernovega
spomenika.

Telefon 2913

Pouk brezplačen.

Ugodni
plačilni pogoji.

„Slavija“

JUGOSLOVANSKA ZAVAROVALNA
BANKA

v Ljubljani

ZAVARUJE PROTI OGNJU, TATVINAM,
NEZGODAM ITD. TER NA DOŽIVETJE
IN ZA SLUČAJ SMRTI.

PODRUŽNICE PO VSEJ KRALJEVINI.

DOMAČE PODJETJE.

KREDITNI ZAVOD ZA TRGOVINO IN INDUSTRIJO

Brzojavni naslov: Kredit Ljubljana **LJUBLJANA** Telefon št. 2040, 2457, 2548, 2808 in 2807

PREŠERNOVA ULICA ŠTEV. 50 (V LASTNEM POSLOPJU)

OBRESTOVANJE VLOG, NAKUP IN PRODAJA VSAKOVRSNIH VREDNOSTNIH PAPIRJEV, DEVIZ IN VALUT, BORZNA NAROČILA, PREDUJMI IN KREDITI VSAKE VRSTE, ESKOMPT IN INKASO MENIC IN KUPONOV, NAKAZILA V TU- IN INOZEMSTVO, SAFE-DEPOSITS ITD. ITD.

LITOGRAFIJA **OFFSETTISK**

ČEMAŽAR IN DRUG, LJUBLJANA

IGRIŠKA ULICA 6

razmnožuje note po zelo solidnih cenah ter izdeluje vsakovrstna druga litografska dela, kakor etikete, lepake, delnice itd.

Glasbene priloge „Zborov“ so natisnjene v LITOGRAFIJI ČEMAŽAR in DRUG.

Preporoča se Vam pri nabavi radio aparatov in radio
potrebščin torčka

RADIOVAL

specijalna radio trgovina.

Generalno zastopstvo za Jugoslavijo
Loewe-Radio, Berlin.

Ljubljana, Dalmatinova ulica 13
Telefon št. 55-65

Kupite nogavice, rokavice,
žepne robce, kravate, srajce
in ovratnike, klote, šifone,
dežnike, palice, nahrbtnike,
razne trakove, jedilni pribor,
alpaka srebro, žepne nože,
škarje, lasostrižnice ❖ ❖ ❖ ❖

kompletne potrebščine
za šivilje, krojače, čevljarje,
tapetnike, sedlarje, sportne
in toaletne, najceneje pri

Josip Petelinc-u
LJUBLJANA

ob vodi, v bližini Prešernovega spomenika.

USTANOVLJENO LETA 1895 ✦ POŠTNI ČEKOVNI RAČUN 14.075

RUDOLF WARBINEK

TOVARNA

ZALOGA IN IZPOSODJEVALNICA
KLAVIRJEV

LJUBLJANA

GREGORČIČEVA ULICA ŠT. 5.

Popravila se izvršujejo točno in ceno, tudi na obroke.

„GROM“

CARINSKO-POSREDNIŠKI
IN ŠPEDIJSKI BUREAU

LJUBLJANA

KOLODVORSKA ULICA ŠT. 41

Naslov za brzojavke: „Grom“. Telef. Interurb. 2454

Medić-Zankl

tvornice olja, firneža, lakov in barv,

družba z o. z.

Centrala v LJUBLJANI.

Lastnik FRANJO MEDIĆ.

Tovarne: LJUBLJANA-MEDVODE.

Podružnice in skladišča: MARIBOR, NOVI SAD.

Lastni domači proizvodi:

Laneno olje, firnež, vse vrste lakov,
emajlno-lakastih in oljnatih barv.

Kemično čiste in kemično olepšane kakor
tudi navadne prstene barve vseh vrst

in baronih tonov, čopičev, steklar-
skega kleja itd. znamke

„Meraki“ za obrt, trgo-
vino in industrijo,

za železnice,

pomorstvo

in zrakoplovstvo.

Cene umerjene.

Točna in solidna postrežba.

Usta pevsko društva naj uporabljajo za razmoževanje
svojih not

OPALOGRAF

aparati z varstveno znamko „Globus“, ki ga dobite
ednole pri

LUD. BARAGA

Ljubljana, Šelenburgova ul. 6. Tel. 2980

Uste pripadajoče potrebščine, za katere jamčim,
imam vedno na zalogi.